

Tập thơ Yên Thao

Website: <http://motsach.info>

Date: 11-October-2012

Nhà Tôi

Tôi đứng bên này sông
Bên kia vùng địch đóng
Làng tôi đầy xạm đen màu tuyết đọng
Tre cau buồn tóc rũ ướt mưa sương
Màu trắng vôi lờm lợt mấy khung tường
Nếp đình xưa người hơi đau gì không?
Tôi là anh lính chiến
Rời quê hương từ dạo máu khơi dòng
Buông tay gấu vui lại thuở bình Mông
Ghì nấc súng, nhớ ơi ngày đặc thắng
Chân chưa vệt trên nẻo đường vạn dặm
Áo nào không phai nhạt chút màu xưa
Đêm hôm nay tôi trở về lành lạnh
Sông sâu buồn lấp lánh sao lưa thưa
Tôi có người vợ trẻ đẹp như thơ
Tuổi chớm đôi mươi cười buổi dâng cờ
Má trắng mịn thơm thơm mùi lúa chín
Ai đi qua mà chẳng từng bịn rịn
Rời đau thương nào đã mấy ai vui?
Em lặng buồn nhìn với lúc chia phôi
Tôi mạnh bước mà nghe hồn nhỏ lệ
Tôi còn người mẹ
Tóc đã ngả màu bông
Tuổi già non thế kỷ
Lưng gầy uốn nặng kiếp long đong
Nắng mưa từ buổi tang chồng
Tơ tằm rút mãi cho lòng héo hon
Thôi xa rồi! Mẹ tôi
Lệ nhòa mi mắt trông con phương trời
Có từng chợt tỉnh đêm vui
Nghe ròn tiếng súng nhắc lời chia ly!
Mẹ ơi! Con mẹ tìm đi
Bao giờ hết giặc con về mẹ vui
Đêm nay lành lạnh
Sông sâu buồn lấp lánh sao lưa thưa
Ổng quần nâu đã vá mụn giang hồ
Chấp tay súng tôi mơ về Nguyễn Huệ

Làng tôi đầy bên trại thù quạnh quẽ
Nằm im lìm như một nắm mồ ma
Có còn không! Em hơi một mẹ già?
Những người thân yêu khóc buổi tôi xa
Tôi là anh lính chiến
Theo quân về giải phóng quê hương
Mái đầu quân bụi viễn phương
Bước chân đạp đất xiêu đồn lũy
Này anh chiến sĩ
Người bạn pháo binh
Đã đến giờ chưa nhỉ?
Mà tôi nghe như trại giặc tan tành
Anh rút cho khéo nhé!
Không lại nhầm nhà tôi
Nhà tôi ở cuối thôn Đoài
Có giàn thiên lý
Có người tôi yêu